

מכתבים

(המשך מעמוד 3)
אונטרמן, בסכום שבין מאה למאה עשרים אלף לירות.
לדעתי עלה הרב בדרגה — מרב של עיר בישראל לרב ראשי בישראל — לכן לא מגיעים לו בכלל פיצויים, אלא רק הפרש מתאים בשכר, בהתאם לדרגתו החדשה.
נראה לי שיש להעלות נושא זה בכנסת. **זאב ופרמק**, רמת-גן.
שאלתה בנידון כבר הוגשה עליידי ח"כ אורי אבנרי ונענתה (ראה דו"ח לבוחר).

שיירת הלירות

עונש הקנסות, שהוסל על משתפי שיירת-האחזה, מעורר רצון להשתתף איתם בספיגת העונש. לכן אני מציע לפתוח ב"שיירת הלירות", ושולה בזה את הלירה שלי לקופת הקנסות.
שיירה זו דקה היא, אך בטוחני שתהיה ארוכה-ארוכה.

הנזן גולדרט, חולון

העולם הזה מצטרף לפנייתו של הקורא גולדרט, ראשון התורמים.

למה כובע?

הבנתי "למה כובע" (העולם הזה 1529).

ירח

לא הבנתי מדוע אין לבחורה עם הכובע הכי גדול שם.
מי היא? מה כתובתה?
רויד ציבורי, חיפה.
בעלת הכובע: תמנע ירון מתליאביב, אד"ר-כיליפנים, עוזרת למפיק סרטים. הכתובת שמורה במערכת, שלא לשימוש ציבורי.

להד"ם במערכת היחסים

קראתי בתמיהה רבה בהעולם הזה (1530) דברים שיוחסו לי בקשר למר יוסף פרץ, סגן ראש המועצה המקומית דימונה, שכאילו זרקתי אותו ממשדרי כשהוא שיכור. הריני מודיע: להד"ם! מעולם לא ראיתי את יוסף פרץ שיכור במשרדי, וממילא ה' פירסום בדבר זריקתו מהמשרד אין לו בסיס.

יוסף גלאון, מזכיר המועצה, דימונה

מכתב זה, על טופס רשמי של המועצה, הגיע במעטפה רשמית. יחד איתו באותה מעטפה נמצא גם המכתב הבא, על נייר מכתב בית רגיל:

אנו, עובדות המועצה המקומית דימונה, קראנו בהעולם הזה את הדברים שנמסרו מפיו של חבר המועצה המקומית יעקב פרץ לכתבכם, שכאילו יוסף פרץ כופה עלינו את חברתו כדי שישאיר אותנו בעבודה. הננו מוחות על הפירסום המעליב והמבוזה את כבודנו, כנשים נשואות וכפקידות מוסד ציבורי.

אנו, הפקידות שנתקבלנו לעבודה עליידי יוסף פרץ — שהוא איש המנגנון — לא ראינו ולא חשנו את התופעה המיוחסת למר פרץ בכתבכם, והיא שיכת לדמיון ליבני טיני מופרז. אנו מבקשות לפרסם הודעתנו.

מונה, שושנה, צידה, רחל שמנגר, גידה סויסה, רחל נמר, פקידות המועצה המקומית שנתקבלו לעבודה עליידי מר יוסף פרץ, דימונה.

בסופו נכתבו גם כמה שורות בכתב-יד: „ברצוני להוסיף על חתימות חברותי שמר פרץ יוסף לא רק שלא ניסה בכל דרך ש' היא לכפות עלינו את חברתו, אלא שמר יוסף פרץ ידוע כאדם טובילב ועוזר לכל מי שידו מסגת. בתודה, רחל שטנגר.“

דאג לאויבך

במשך השנים, ובעיקר ב-1956 וב-1957, נתקלתי לא פעם בעתוננים ישראלים ובתיי-

THE GREATEST NAME IN CIGARETTES

